

לנבחנים ולנבחנות שלום,

יש לקרוא את ההוראות בעמוד זה ולמלא אותן בדיוק. אי-מילוי ההוראות עלול לגרום לתקלות ואף להביא לידי פסילת הבחינה. הבחינה נועדה לבדוק הישגים אישיים, ולכן יש לעבוד עבודה עצמית בלבד. בזמן הבחינה אין להיעזר בזולת ואין לתת או לקבל חומר בכתב או בעל פה.

אין להכניס לחדר הבחינה חומר עזר – ספרים, מחברות, רשימות – חוץ מ"חומר עזר מותר בשימוש" המפורט בגוף השאלון או בהוראות מוקדמות של המשרד. כמו כן אין להכניס לחדר הבחינה טלפונים או מכשירים אלקטרוניים אחרים. שימוש בחומר עזר שאינו מותר יוביל לפסילת הבחינה. לאחר סיום כתיבת הבחינה יש למסור את המחברת למשגיח ולעזוב בשקט את חדר הבחינה.

יש להקפיד על טוהר הבחינות!

הוראות לבחינה

- יש לוודא כי במדבקות הנבחן שקיבלת מודפסים הפרטים האישיים שלך. אין להוסיף או לשנות שום פרט במדבקות, כדי למנוע עיכוב בזיהוי המחברת וברישום הציונים.
- אם לא קיבלת מדבקה, יש למלא בכתב יד את הפרטים במקום המיועד למדבקת הנבחן.
- אסור לכתוב בשולי המחברת (החלק המקווקו) משום שחלק זה לא ייסרק.
- לטייטה ישמשו אך ורק דפי מחברת הבחינה שיועדו לכך.
- אין לתלוש או להוסיף דפים. מחברת שתוגש לא שלמה תעורר חשד לאי-קיום טוהר הבחינות.
- אין לכתוב שם בתוך המחברת משום שהבחינה נבדקת בעילום שם.

ב ה צ ל ח ה !

<p>מדבקת שאלון ملصقة نموذج امتحان</p> <p>שאלון 011282</p> <p>עברית</p>	<p>מדבקת נבחן והתאמות ملصقة ممتحن وملاءمات</p> <table border="1" data-bbox="779 1292 1315 1610"> <tr> <td colspan="4">[] [] [] []</td> </tr> <tr> <td colspan="4">שנה السنة חודש الشهر</td> </tr> <tr> <td colspan="4">מועד موعد</td> </tr> <tr> <td colspan="2">[] [] [] [] [] [] [] [] [] []</td> <td colspan="2">[] [] [] [] [] [] [] [] [] []</td> </tr> <tr> <td colspan="2">מס' תעודת הזהות</td> <td colspan="2">סמל ביה"ס</td> </tr> <tr> <td colspan="2">رقم الهوية</td> <td colspan="2">رقم المدرسة</td> </tr> </table> <p>יש להדביק כאן ↑ מדבקת נבחן (ללא שם) يجب هنا ↑ إلصاق ملصقة ممتحن (بدون اسم)</p>	[] [] [] []				שנה السنة חודש الشهر				מועד موعد				[] [] [] [] [] [] [] [] [] []		[] [] [] [] [] [] [] [] [] []		מס' תעודת הזהות		סמל ביה"ס		رقم الهوية		رقم المدرسة		<p>מדבקות לנבחן ملصقة ممتحن</p>
[] [] [] []																										
שנה السنة חודש الشهر																										
מועד موعد																										
[] [] [] [] [] [] [] [] [] []		[] [] [] [] [] [] [] [] [] []																								
מס' תעודת הזהות		סמל ביה"ס																								
رقم الهوية		رقم المدرسة																								

יש לסמן במשבצת אם ניתנה מחברת נוספת
يجب الإشارة في المربع إذا أُعطي دفتر إضافي

* التعليمات باللغة العربية على ظهر الصفحة

وزارة التربية والتعليم

القسم الكبير للامتحانات

الإدارة التربويّة

دفتر امتحان

تحية للممتحنين وللممتحنات،

يجب قراءة التعليمات في هذه الصفحة والعمل وفقاً لها بدقة. عدم تنفيذ التعليمات قد يؤدي إلى عواقب مختلفة وحتى إلى إلغاء الامتحان. أعد الامتحان لفحص التحصيلات الشخصية، لذلك يجب العمل بشكل ذاتي فقط. أثناء الامتحان، لا يُسمح طلب المساعدة من الغير، ولا يُسمح إعطاء أو الحصول على مواد مكتوبة أو شفوية.

لا يُسمح إدخال مواد مساعدة - كتب، دفاتر، قوائم - إلى غرفة الامتحان، ما عدا "مواد مساعدة يُسمح استعمالها" المفصلة في نموذج الامتحان أو في تعليمات مسبقة من وزارة التربية والتعليم. كما لا يُسمح إدخال هواتف خلوية أو أجهزة إلكترونية أخرى إلى غرفة الامتحان. استعمال مواد مساعدة لا يُسمح استعمالها سوف يؤدي إلى إلغاء الامتحان. بعد الانتهاء من كتابة الامتحان، يجب تسليم الدفتر للمراقب ومغادرة غرفة الامتحان بهدوء.

يجب التقيد بنزاهة الامتحانات !

تعليمات للامتحان

1. يجب التأكد بأن تفاصيلك الشخصية مطبوعة على ملصقات الممتحن التي حصلت عليها. لا يُسمح إضافة أو تغيير أية تفاصيل في الملصقات، وذلك لمنع عواقب في تشخيص الدفتر وفي تسجيل العلامات.
2. في حال عدم حصولك على ملصقة، يجب ملء التفاصيل في المكان المعدّ لملصقة الممتحن، بخط يد.
3. لا يُسمح الكتابة في هوامش الدفتر (في المنطقة المخططة)، لأنه لن يتم مسح ضوئي لهذه المنطقة.
4. للمسودة تُستعمل أوراق دفتر الامتحان المعدة لذلك فقط.
5. يُمنع نزع أو إضافة أوراق. الدفتر الذي يُسلم ناقصاً يُشير الشك بعدم الالتزام بنزاهة الامتحانات.
6. لا يُسمح كتابة الاسم داخل الدفتر، لأن الامتحان يُفحص بدون ذكر اسم.

نتمنى لكم النجاح!

מדינת ישראל

משרד החינוך

סוג הבחינה: בגרות

מועד הבחינה: קיץ תשפ"ב, 2022, מועד ב

מספר השאלון: 11282

נספח: מאמרים

עברית: הבנה, הבעה ולשון

הוראות

א. משך הבחינה: שעתיים.

ב. מבנה השאלון ומפתח ההערכה: בשאלון זה שני פרקים.

פרק ראשון	-	הבנת הנקרא	-	60	נקודות
פרק שני	-	הבעה בכתב	-	40	נקודות
		סך הכול	-	100	נקודות

ג. חומר עזר מותר בשימוש: אין.

ד. הוראה מיוחדת: יש לקרוא את המאמרים שבנספח ולענות על השאלות בגוף שאלון זה לפי ההוראות.

שימו לב: בסוף הבחינה מצורפים דפי טיוטה. אין להוסיף דפים אחרים למחברת הבחינה.

השאלות בשאלון זה מנוסחות בלשון רבים, אף על פי כן על כל תלמידה וכל תלמיד להשיב עליהן באופן אישי.

בהצלחה!

עברית: הבנה, הבעה ולשון, מועד ב, קיץ תשפ"ב, מס' 11282 + נספח

קראו את המאמרים 1–2 שבנספח המצורף, וענו על השאלות בפרקים שלפניכם.
הקפידו על כתב ברור, על כתיב נכון, על כללי הדקדוק של פיסוק הגיוני.

פרק ראשון – הבנת הנקרא (60 נקודות)

ענו על כל השאלות 1–11.

1. א. במאמר 1 הכותבת מפריכה טענה רווחת.

ציינו מהי הטענה הרווחת. (4 נקודות)

ב. על פי שורות 1–8 במאמר 1, כתבו את הנימוק לטענה הרווחת. (4 נקודות)

2. על פי מאמר 1, הסבירו מדוע לא התממשו הציפיות של העולות בעלייה השנייה והשלישית.

(6 נקודות)

3. על פי שורות 39–46 במאמר 1, הקיפו את המשפט שהנאמר בו נכון. (4 נקודות)

(1) עבודות כגון בישול וכביסה נחשבו לעבודות יצרניות.

(2) מתן שירותים לחברי הקבוצה נחשב לעבודה בעלת ערך רב יותר מעבודה יצרנית.

(3) עבודה יצרנית – ערכה היה נמוך בעיני החלוצים.

(4) תרומתן של עבודות הבית, כמו בישול וכביסה, לבניין הארץ נחשבה לתרומה עקיפה.

עברית: הבנה, הבעה ולשון, מועד ב, קיץ תשפ"ב, מס' 11282 + נספח

4. א. על פי מאמר 2, תארו את הפער בין החוק ובין המציאות. (6 נקודות)

ב. על פי מאמר 2, ציינו שתי סיבות לפער הזה. (6 נקודות)

5. לעיתים כורח המציאות הוא הגורם לשינוי.

על פי מאמר 2, הדגימו טענה זו בנוגע למעמד האישה בישראל. (6 נקודות)

6. לפי נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, בשנת 2013 איישו הנשים את רוב המקצועות המוגדרים "נשיים מסורתיים".

על פי מאמר 1 ועל פי מאמר 2, האם תיאור זה משקף מצב דומה בתקופות אחרות בארץ?

הביאו ציטוט ממאמר 1 וציטוט ממאמר 2 לביסוס תשובתכם. (6 נקודות)

7. כותבי המאמרים, דפנה יזרעאלי (מאמר 1) ועוז אלמוג (מאמר 2), מסתמכים על הוכחות כדי לבסס את טענותיהם.

ציינו מה הן ההוכחות שבכל אחד מן המאמרים. (6 נקודות)

מאמר 1:

מאמר 2:

עברית: הבנה, הבעה ולשון, מועד ב, קיץ תשפ"ב, מס' 11282 + נספח

8. לפניכם משפט ממאמר 1, ובו מילה מודגשת.
 "שוויון הנשים בהם היה לכאורה מובן מאליו" (שורות 10-11).
 מהי משמעות המילה לכאורה במשפט זה? הקיפו את התשובה הנכונה. (3 נקודות)
- (1) הלכה למעשה
 - (2) למראית עין
 - (3) מעל לכל ספק
 - (4) באופן מפתיע
9. לפניכם משפט ממאמר 1, ובו מילה מודגשת.
 "כל המתואר כאן מערער את המיתוס על השוויון בין המינים" (שורה 57).
 מהי משמעות המילה מיתוס במשפט זה? הקיפו את התשובה הנכונה. (3 נקודות)
- (1) מוסר השכל
 - (2) עלילה
 - (3) סוגיה
 - (4) אמונה רווחת
10. לפניכם משפט ממאמר 2, ובו מילה מודגשת.
 "ב-1980 חתמה ישראל על האמנה הבין-לאומית בדבר 'ביעור כל צורות האפליה נגד נשים'"
 (שורות 36-37).
 מהי משמעות המילה ביעור במשפט זה? הקיפו את התשובה הנכונה. (3 נקודות)
- (1) ספירת
 - (2) שינוי
 - (3) חיסול
 - (4) ריכוז
11. לפניכם משפט ממאמר 2, ובו מילה מודגשת.
 "מחמת מינו או מחמת היותו נשוי או הורה" (שורה 40).
 מהי משמעות המילה מחמת במשפט זה? הקיפו את התשובה הנכונה. (3 נקודות)
- (1) בשל
 - (2) על אף
 - (3) בניגוד ל
 - (4) על פי

עברית: הבנה, הבעה ולשון, מועד ב, קיץ תשפ"ב, מס' 11282 + נספח

Lined writing area for the student's response.

/בהמשך דפי טיוטה/

בהצלחה!

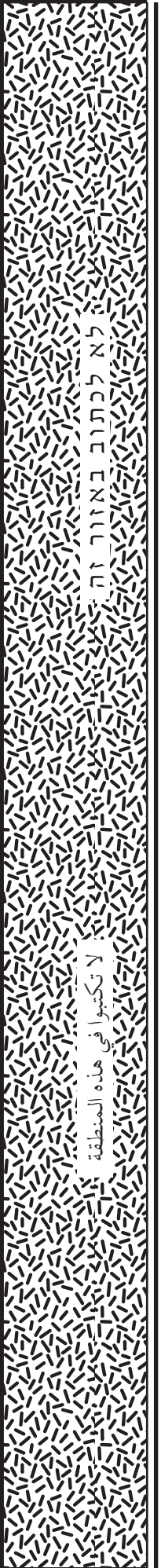
זכות היוצרים שמורה למדינת ישראל
אין להעתיק או לפרסם אלא ברשות משרד החינוך

لا تكتبوا في هذه المنطقة
لا تكتبوا في هذه المنطقة

עברית: הבנה, הבעה ולשון, מועד ב, קיץ תשפ"ב, מס' 11282 + נספח

טיוטה

Lined writing area for the draft response.

מדבקת משגיח

ملصقة مراقب

"איתך בכל מקום, גם בבגרות.
בהצלחה, מועצת התלמידים והנוער הארצית"
"معك في كل مكان، وفي البجروت أيضًا.
بالتحاح، مجلس الطلاب والشبيبة القطري"

נספח: מאמרים
לשאלון עברית: הבנה, הבעה ולשון
11282, מועד ב, קיץ תשפ"ב

לפניכם שני מאמרים.

קראו אותם, וענו על השאלות בשאלון המחברת המצורף.

מאמר 1

תנועת הפועלות בארץ-ישראל מראשיתה עד 1927

מאת דפנה יזרעאלי

שנות העלייה השנייה (1904–1914) והעלייה השלישית (1919–1923) היו תקופות שעיצבו את החברה היהודית בארץ-ישראל, והן היו מכריעות גם מבחינת מעמדן של הנשים בחברה. בתקופה זו צומצמו רבים מן המכשולים שהפריעו לעצב מחדש את תפקידי שני המינים. רוב העולים היו צעירים, רווקים, והמגבלות והחובות הקושרות נשים לתפקידים ביתיים ולתחומי פעילות מסוימים לא חלו עליהם, ונוצרה הזדמנות להגדיר מחדש את התפקידים המסורתיים ואת היחסים בין גברים לנשים. משום כך מקובל לחשוב שבתקופת העלייה השנייה הושג שוויון בין המינים, וכי בתקופה זו מילאו הנשים תפקיד חשוב, אולם הנחות אלה מעולם לא נבדקו במחקר שיטתי.

הארגונים של תנועת העבודה הציונית, שאליהם השתייכו רבים מן העולים טרם עלייתם ארצה, הכריזו על אידאולוגיה של שוויון. שוויון הנשים בהם היה לכאורה מובן מאליו, והתבטא בשילוב שני המינים בקבוצות ובפעילויות של ארגונים אלה. שילוב הנשים בתנועת העבודה הציונית לפני העלייה לארץ יצר אצלן ציפיות לשוויון במעמדן, וציפיות אלה הן שגרמו אחר כך לאכזבתן מן המציאות שנתקלו בה בארץ-ישראל.

בבואן ארצה סברו הנשים החלוצות שעליהן להשפיע על החברה כולה, כמו הגברים, ושפעילותן צריכה להתרחב מעבר לגבולות הבית והמשפחה. הן רצו להיות שותפות מלאות בחיי החברה ולא ציפו שיהיה עליהן להיאבק על מקומן ועל מעמדן.

הבעיה הבוערת ביותר שעמדה בפני העולים החדשים בעלי האידאולוגיה הציונית-סוציאליסטית עם בואם לארץ-ישראל הייתה בעיית התעסוקה. לשווא הם התדפקו על דלתות בתי האיכרים המבוססים, אנשי העלייה הראשונה, אך אלה לא גילו אהדה לתביעה של החלוצים להחליף את כוח העבודה הערבי המנוסה בעבודה של יהודים.

החלוצות נתקלו במכשולים קשים עוד יותר מן המכשולים שניצבו בפני הגברים; האיכרים ראו בדרישתן לעבוד ב"עבודות של גברים" דרישה "בלתי טבעית".

במרוצת הזמן גיבשו אנשי העלייה השנייה צורה חדשה של חיים משותפים – הקבוצה⁽¹⁾, אולם הנשים בקבוצות נשלחו אוטומטית לעבודה במטבח ובמכבסה. על עמדתם של הגברים בעניין זה כותבת תחיה ליברזון, מן החלוצות הפעילות:

רבים חשבו שהעלמה האידאליסטית הבאה לארץ-ישראל - תפקידה לשרת אותם [...]

כמוזרה הייתה נראית העלמה שהעזה לפקפק בהנחה זו.

* מעובד על פי חלקים ממאמרה של יזרעאלי, ד' (תמוז תשמ"ד – יולי 1984). תנועת הפועלות בארץ-ישראל מראשיתה עד 1927. **קתדרה**, 32, עמ' 109–140; במאמר המקורי דנה הכותבת גם בהקמתה של תנועת הפועלות ובחירתה להשגת שוויון בין המינים.

(1) הקבוצה – צורת התיישבות שיתופית שנוסדה בתקופת העלייה השנייה והתפתחה בעלייה השלישית. מן הקבוצה התפתח הקיבוץ.

התפקידים שהנשים קיוו למלא נמנעו מהן. החרישה והעמסת היבול נחשבו לעבודות קשות מדי לנשים, ואפילו מזיקות להן. על הימים הראשונים בעמק הירדן מספרת עליזה שידלובסקי מקבוצת כינרת: 30

ששת השבועות הראשונים להיותי בארץ עבדתי בדגניה. באיזה רטט עקבתי אחרי יציאתם של החברים לעבודה ושובם הביתה. בהערצה הקשבתי בנוקבם בשם כלי עבודה ומיני דגן שונים. [...] הנפש נמשכה לבוא במגע עם הקרקע, לעבוד את האדמה. וזה לא ניתן לי, ואף לא לאחרות.

הנשים לא זכו בדרך כלל להדרכה מאגרונומים⁽²⁾ מקצועיים בארץ-ישראל, ולעומת זאת הגברים קיבלו הדרכה זו. עקב כך גדל עוד יותר הפער בין המינים. גם בגלל שיקולים כלכליים נשמרה חלוקת העבודה המסורתית בין המינים; החלוצים חששו כי השתתפותן של הנשים בחקלאות תגרום לגירעון, משום שהם החשיבו את הנשים ליצרניות פחות אף על פי שעבודות הבית כגון בישול וכביסה היו כרוכות במאמץ פיזי רב, ערכן היה פחות בעיני החלוצים, אשר קבעו סולם ערכים לתחומי העבודות של הקבוצה. "עבודה יצרנית", כלומר עבודה שהפיקה מוצרים בני שיווק, נחשבה לבעלת ערך רב יותר מעבודה לא יצרנית, כמו מתן שירותים לחברי הקבוצה. הטבחית בקבוצה נחשבה לחלוצה בדרגה נמוכה יותר מן החקלאי, מאחר שתרומתה לבניין הארץ הייתה עקיפה. היא שירתה את החלוץ, והחלוץ בנה את הארץ. אחת התוצאות הלא מכוונות של האידיאולוגיה החלוצית ושל מסגרות החברה החדשות הייתה שהן הועידו לנשים רק תפקידים משניים בחברה החדשה. 45

לנשים לא היה מעמד רשמי בקבוצה, הן לא השתתפו בהכרעות וזכו ליחס מפלה מצד חברי הקבוצה. באותן שנים ראשונות לא הוענקה לנשים חברות מלאה בקבוצה. ההנחה הייתה שהקבוצה מורכבת מחברים גברים בלבד, והנשים הספורות אינן אלא שכירות העובדות בתחום משק הבית. 50

יותר מכול התרגזו הנשים על יחסם של הגברים, שהיה בעיניהן משפיל. לטענתן, הגברים אינם מתחשבים בהן ולועגים לרצונן העז להיות שותפות שוות בבניין הארץ, ומספרת על כך שרה מלכין:

אבל אנחנו הצעירות לא עם מכשולים נפגשנו בעבודתנו, אלא עם יחס של ביטול ואדישות לכל שאיפתנו. רצינו, יחד עם חברינו [...], לעבוד עבודה אחת, אך מן הצעד הראשון פגשנו לעג ועלבון. 55

כל המתואר כאן מערער את המיתוס על השוויון בין המינים שהושג בימי העלייה השנייה והשלישית. נראה שהרעיונות המהפכניים של החלוצים לא יושמו בהגדרה של תפקידי המינים.

(2) אגרונום – מוסמך למדעי החקלאות.

מאמר 2

שוב עקרת בית

מאת עוז אלמוג

במדינת ישראל כידוע אין חוקה כתובה, אך אפשר למצוא הצהרות בנוגע להסכמה כללית על שוויון הזכויות בין גברים לנשים בכמה מסמכים רשמיים מטעם מוסדות השלטון. המסמך החשוב הראשון שנוגע למעמד האישה בחברה הוא מגילת העצמאות, ובה נכתב כי מדינת ישראל "תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין". גם בקווי היסוד של הממשלה הראשונה, משנת 1949, נכתב על שוויון הנשים: "יקוים שוויון מלא וגמור של האישה – שוויון בזכויות ובחובות, בחיי המדינה, החברה והמשק ובכל מערכת החוקים".

ב־1951 חוקקה הכנסת את "חוק שיווי זכויות האישה", שנועד לעגן את המעמד של האישה בחוק. התפיסה שהאישה היא אדם שווה זכויות, ולא עוד בת חסות של בעלה ושל מעסיקה, קיבלה תוקף בשורה של חוקים נוספים שנחקקו בשנות החמישים והשישים. כל החוקים האלה אוסרים להפלות נשים בקבלה לעבודה ובקבלת תגמולים בעד עבודה שווה. למרבה הצער, ברוב הארגונים והמוסדות החוקים הללו עדיין אינם מיושמים. אולם למעט החוקים האלה, בשנות החמישים והשישים לא השתפר מעמד הנשים בישראל מבחינה מעשית, ובמובנים מסוימים הוא אף הורע. מאות אלפי העולים שהגיעו ארצה בגלי העלייה בשנים אלה היו ברובם בעלי השקפה ואורח חיים מסורתיים, ומבחינתם השוויון בין המינים היה לא רק נושא רחוק ושולי, אלא אף מנוגד לרוח ההלכה היהודית ולמורשת התרבותית שעל ברכיהן גדלו. למעשה, בתנאים הקשים של הקליטה הראשונית בארץ, חלוקת העבודה בין נשים לגברים הייתה כמעט בלתי נמנעת – האישה טיפלה בילדים והגבר יצא לעבודה.

חלוקת התפקידים הזאת בין הבעל לאישה הייתה אופיינית לא רק למדינת ישראל; באותה תקופה קיבלו רוב הנשים בעולם בהבנה את תפקיד האם ועקרת הבית, ונשים שעבדו מחוץ לביתן עשו זאת בדרך כלל במשרה חלקית או במקצועות "הצווארון הוורוד" (מורות, אחיות) ו"הצווארון הכחול" (עוזרות בית, מבשלות, מטפלות, פועלות).

בשנות השישים של המאה העשרים החלה התנועה הפמיניסטית⁽¹⁾ לצבור תנופה בארצות המערב, והביאה לשינויים במעמדה החוקי של האישה. אחת התופעות הבולטות במהפכת הנשים בעולם המערבי היא כניסתן של הנשים לשוק העבודה. בישראל החל תהליך זה אחרי מלחמת ששת הימים, והוא הואף אחרי מלחמת יום הכיפורים. המחסור החמור שנוצר בכוח העבודה בארץ לאחר מלחמת יום הכיפורים והעלייה ברמת החיים הצריכו כוח עבודה רב, והחיזוק הגיע מן הנשים. הגידול במספר הנשים העובדות היה

* מעובד על פי אלמוג, ע' (תשס"ד 2004). פרדה משרוליק – שינוי ערכים באליטה הישראלית, חלק ב, עמ' 871-885.

(1) התנועה הפמיניסטית – תנועה חברתית הנאבקת למימוש תפיסת עולם שעל פיה יש להיאבק בדרכי נשים ובאפלייתן

ולהביא לשוויון של הנשים בחברה.

30 ביחוד בשירות המדינה, בעיקר במקצועות המוגדרים עיסוקים נשיים "מסורתיים":
 מקצועות "הצווארון הוורוד", מקצועות הפקידות (מזכירות, מנהלות חשבונות ועוד)
 ומקצועות הַעֲזָרָה (עובדות ניקיון, מטבח ומכבסה, מוכרות). הנשים עסקו בעיקר
 במקצועות אלה, כיוון שנדרש בהם מספר מצומצם של שעות עבודה ומפני שהם היו
 מוכרים להן מתפקידיהן במשפחה. אחרי 1975 הוסיף שיעור השתתפות הנשים בכוח
 העבודה לעלות בקצב מהיר. 35

ב־1980 חתמה ישראל על האמנה הבין־לאומית בדבר "ביעור כל צורות האפליה
 נגד נשים". בעקבות החתימה על האמנה הזאת נחקק חוק "הזדמנות שווה בתעסוקה –
 תשמ"א", שהועבר בכנסת ב־1981. החוק הרחיב את האחריות הפלילית לאפליית נשים
 בעבודה בקובעו כי "לא יסרב הזקוק לעובד לקבל אדם לעבודה או לשולחו להכשרה
 מקצועית שהיא תנאי לקבלתו לעבודה, מחמת מינו או מחמת היותו נשוי או הורה". 40
 אבל גם חוק זה לא הגן לגמרי מפני אפליה בקבלת עובדים לעבודה, בעיקר משום
 שנשים מופלות עוד בשלב הזימון לראיון העבודה, שכן החוק אינו אוסר מפורשות על
 המעסיקים להעדיף גברים על נשים בזימון מועמדים לראיון עבודה. יתרה מזו, גם אחרי
 חקיקת החוק רק נשים מעטות מימשו את זכותן לתבוע מעסיקים בגין אפליה.